

1

Kada je Isus uskrsnuo od mrtvih, proveo je jedanaest godina u razgovorima sa svojim učenicima, podučavajući ih samo Prvu zapovijed i Prvi misterij iza vela, dakle, o sadržaju Prve zapovijedi. To je dvadeset četvrti misterij iznutra prema van – dvadeset četvrti od onih koji se nalaze u drugomu polju Prvoga misterija, koji je ispred svih misterija: Otac u liku goluba.

Isus reče svojim učenicima: „Došao sam iz Prvoga misterija, koji je posljednji, naime, dvadeset četvrti misterij.“ Učenici nisu ni znali ni razumjeli da unutar toga misterija postoji još nešto, jer mišljahu da je taj misterij vrhunac svemira i svega što postoji. Mislili su da je on dovršenje svih dovršenja, jer im je Isus o tomu misteriju bio rekao da obuhvaća Prvu zapovijed, a i pet praideja, veliko svjetlo, pet pomagača i cijelu riznicu svjetla.

Pored toga, Isus nije bio podučio svoje učenike o cjelokupnom opsegu svih predjela velikoga nevidljivog i tri puta tri silne snage, a ni o dvadeset četiri nevidljiva, ni o svim njihovim područjima i eonima i poretcima ni kako su se proširile – naime - emanacije velikoga nevidljivog – a ni o njihovim nestvorenima, samostvorenima i stvorenima i njihovim blistavim zvijezdama i njihovim nesparenim i arhontima i silama i vladarima i arhandelima i njihovim dekanima i svim prebivalištima njihove sfere i svim njihovim poretcima.

Isus nije bio podučio svoje učenike o svekolikom širenju emanacija riznice svjetla ni o njihovim poretcima ni o tomu kako su nastali; nije im ništa bio rekao ni o njihovim izbaviteljima ni kako su stvoreni svaki prema pojedinom poretku. Nije im bio rekao ni koji stražari stoje na svakim vratima riznice svjetla. Nije im ništa bio rekao ni o mjestu blizanačkog izbavitelja, koji je dijete djetetovo. Nije bio ništa rekao ni o području tri Amena ni o tomu do kojih predjela seže njihova moć, a nije im bio naznačio u kojim je predjelima zasađeno pet stabala niti išta o drugih sedam Amena, naime sedam glasova, gdje je njihovo područje i kako se šire.

Isus nije bio rekao svojim učenicima kakve su vrsti pet pomagača i gdje se nalaze. Nije im bio rekao ni na koji se način veliko svjetlo proširilo ni u koje je predjele dospjelo. Isto im tako ništa nije bio kazivao o pet ideja i o Prvoj zapovijedi ni o tomu u koje su predjele dospjele. Umjesto toga bio im je govorio samo općenito, uputivši ih u njihovo postojanje, ali nije bio govorio o njihovoj opsegu ni o uređenju njihovih područja ni o tomu kako su stvorena. Stoga nisu znali da unutar toga misterija postoje i drugi predjeli.

Nije bio rekao svojim učenicima: „Izašao sam iz tih i tih područja, dok nisam ušao u onaj misterij i ponovno iz njega izašao“, nego ih je samo bio učio: „Došao sam iz toga misterija.“

Stoga su o onomu misteriju mislili da je dovršenje svih dovršenja, vrhunac svemira i svekolika pleroma. Jer Isus je bio rekao svojim učenicima: „Taj misterij obuhvaća sve o čemu sam vam govorio od dana našega susreta do danas.“ Stoga su učenici mislili da unutar toga misterija ne postoji ništa drugo.

2

Dok su učenici sjedili zajedno na Maslinskoj gori, u velikoj su radosti i oduševljenju razgovarali o ovim riječima: „U milosti smo među svim ljudima na Zemlji, jer nam je izbavitelj ovo očitovao i jer smo primili puninu i sve dovršenje.“ Dok su tako razgovarali, Isus je sjedio nedaleko od njih.

Petnaestog Mjesečeva dana mjeseca tybija, na dan punog Mjeseca, kada je Sunce krenulo svojom putanjom, iza nje pojavi se silna svjetlosna snaga, koja je sjala tako neuobičajenom blistavošću da nije bilo mjere za svjetlo koje bijaše povezano s tom snagom. Jer ono bijaše došlo iz Svjetla svjetala i iz posljednjeg misterija, dvadeset i četvrtog - iznutra prema van - od onih misterija koji se nalaze u poretcima drugoga prostora Prvog misterija.

Ta se svjetlosna snaga spusti na Isusa i posve ga obavila, dok je sjedio nedaleko od svojih učenika, i jako je zračio neizmjeranim svjetlom koje je bilo na njemu.

Učenici ga ne bijahu vidjeli uslijed toga velikog svjetla u kojem se nalazio, jer im je svjetlo koje ga je okruživalo zaslijepilo oči. Vidjeli su samo svjetlo iz kojega su izbijale mnoge svjetlosne zrake. One sve nisu bile jednake - svjetlo odozdo prema gore bijaše različitih stanja i svojstava - sve jedna zraka beskrajno blistavija od druge u velikomu, neizmjernom svjetlosnomu sjaju koji se pružao od Zemlje sve do neba. Kada su učenici vidjeli to svjetlo, obuze ih veliki strah i uzrujanost.

3

Čim se ta svjetlosna snaga spustila na Isusa, postupno ga je posve obavila. Tada Isus ustade i krenu u visinu, zračeci

neizmjernim, zasljepljujućim svjetlom. Učenici su gledali za njim sve dok nije uzašao na nebo. Nitko od njih nije progovorio, nego su svi ustrajali u dubokoj tišini. To se, dakle, zbilo petnaestog Mjesečeva dana mjeseca tybija, na dan punoga Mjeseca.

Tri sata nakon Isusova uzlaska na nebo, sve se snage na nebu jako uskovitlaše i stadoše se međusobno sudarati, one i njihovi eoni i sva njihova područja i poretci. Potres zahvati cijelu Zemlju sa svim njezinim stanovnicima. A svi ljudi na Zemlji i učenici također dospješe u stanje jake uznemirenosti i svi mišljahu da će se možda svijet „presaviti,„

Sve su snage na nebu ustrajale u svojem komešanju - one i cijeli svijet. Međusobno su se sudarale od trećega sata petnaestog dana mjeseca tybija do devetog sata sljedećega dana. A svi anđeli i njihovi arhandeli i sve snage s visine slavile su najnutarnije nutarnjega, tako da je cijeli svijet čuo njihove glasove bez prestanka sve do devetoga sata sljedećeg dana.

4

Učenici su u strahu sjedili jedni uz druge, vrlo uzrujani i uplašeni zbog velikoga potresa koji se zbio. Jadikovali su i jedni drugima govorili: „Što će se dogoditi? Hoće li možda izbavitelj razoriti sva mjesta?“

Dok su tako razgovarali i jadikovali, rastvoriše se nebesa u deveti sat sljedećega dana te ugledahu Isusa kako se spušta, zračeci izvanredno jako, i nije bilo mjere za svjetlo koje ga je obavijalo. Jer zračio je i više nego onda kada je uzašao na nebesa, tako da stanovnici Zemlje nisu mogli pojmiti svjetlo koje je bilo na njemu.

Odašiljao je svjetlosne zrake u punini i njegove zrake bijahu neizmjerne. To svjetlo nije bilo jednakih oblika, nego različito prema vrsti i svojstvima, a neke su zrake bile beskrajno blistavije od drugih. U svojoj se cjelokupnosti svjetlo sastojalo od tri vrsti, pri čemu je jedna bila beskrajno blistavija od druge. Druga ili srednja vrst bila je ljepša od prve ili najniže, a treća je nadmašivala druge dvije. Prva je zraka, najniža od svih, nalikovala svjetlu koje se bijaše spustilo na Isusa prije nego što je uzašao na nebesa. Ali samo u njezinu svjetlu bio je jednak onomu. Tri su vrsti svjetla bile različitih svojstava, svaka beskrajno ljepša od druge.

5

Kada su to učenici vidjeli, jako se prestrašise i smetoše. A Isus, milosrdni i blagi, kada vidje svoje učenike tako uzrujane, reče im: „Budite spokojni. To sam ja. Ne bojte se.“

6

Čuvši te riječi, učenici rekoše: „O Gospodine, ako si to Ti, privuci svoj svjetlosni sjaj k sebi da bismo ga mogli podnijeti. Inače smo zasljepljeni. I uzrujani smo, a i cijeli je svijet u pomutnji zbog velikoga svjetla koje Te obavija.“

Nato Isus natrag k sebi privuče sjaj svoga svjetla. Kada se to zbilo, svi se učenici ohrabriše, pristupiše Isusu, padoše pred njim na koljena, moleći mu se i vrlo radosni rekoše: „Učitelju, kamo si išao i kakvu si to zadaću ispunio? A prije svega, zašto su se dogodila sva ta kretanja i potresi?“

Tada im Isus, milosrdni, reče: „Radujte se i klićite od ovoga trena, jer sam išao u područja iz kojih bijah došao. Od sada ću

s vama govoriti potpuno otvoreno, od početka istine do njezina dovršenja, i to licem u lice i bez prisporodoba. Odsad vam ne ću ništa skrivati o misteriju visine i o biti područja istine. Jer preko neizrecivog i preko Prvoga misterija svih misterija dana mi je moć da s vama govorim o početku, pa do dovršenja i izvana prema unutra i iznutra prema van. Poslušajte sada, prenosim vam sve stvari.

Dok sam sjedio na Maslinskoj gori na maloj udaljenosti od vas, razmišljao sam o tomu da je zadaća naloga zbog kojega sam poslan time obavljena i da mi posljednji misterij – dvadeset četvrti iznutra prema van – od dvadeset četiri misterija, koji se nalaze u drugomu prostoru Prvoga misterija u poretku onoga prostora, još nije bio poslao moje ruho. Kada sam, dakle, spoznao da je zadaća moga naloga, zbog kojeg sam bio poslan, obavljena i da mi taj misterij još nije bio poslao moju odjeću, koju sam u njemu ostavio dok vrijeme ne bude dovršeno – razmišljajući o tomu, sjedio sam malo podalje od vas na Maslinskoj gori.

7

A kada je na istoku izašlo sunce, kroz Prvi misterij – koji postoji od početka i prema čijoj je volji nastao svemir i iz kojega sam i sam upravo došao, ali ne u vrijeme prije moga raspeća, nego sada – i prema nalogu toga misterija - poslano mi je moje svjetlosno ruho, koje mi je bilo dano od početka i koje bijah ostavio u posljednjem, dvadeset četvrtomu misteriju – iznutra prema van. To su dvadeset četiri misterija što se nalaze u poretku drugoga prostora Prvog misterija.

Tu sam, dakle, svjetlosnu odjeću bio ostavio u posljednjemu misteriju dok ne nastupi vrijeme da je odjenem i počnem govo-

riti čovječanstvu i očitovati mu sve od početka istine do njezina dovršenja i s njim govoriti od najnutarnijeg nutarnjega do najvanjskijeg izvanjskoga i od najizvanjskijeg izvanjskoga do najnutarnijeg nutarnjega. Sada se radujte i kličite i rastite u radosti. Jer dano vam je da prvo s vama govorim o početku istine pa do njezina dovršenja. Jer vas sam još od početka izabrao preko Prvoga misterija.

Stoga se radujte i kličite, jer kada sam pošao svijetu, od početka je sa mnom bilo dvanaest snaga, kao što sam vam prethodno rekao, i to snage koje sam primio od dvanaest izbavitelja riznice svjetla, prema zapovijedi Prvoga misterija.

Tu sam snagu utisnuo u utrobe vaših majki kada sam došao u svijet, i te se snage danas nalaze u vašim tijelima. A te su vam snage bile darovane za cijeli svijet, jer vi ste ti koji će spasiti cijeli svijet. I to zato da biste uz njihovu pomoć mogli odoljeti prijetnjama arhonata svijeta i patnjama svijeta i njegovim opasnostima i progonima, koje će arhonti iz visine na vas sručiti. Jer često sam vam govorio da sam snagu koja je u vama uzeo od dvanaest izbavitelja što se nalaze u riznici svjetla. Stoga sam vam od početka govorio da niste od ovoga svijeta. A ni ja nisam od njega.

Svi su ljudi na ovom svijetu svoje duše primili iz snage eonskih arhonata. Nasuprot tomu iz mene je snaga koja je u vama. Jer vašim je dušama mjesto u visini. Donio sam dvanaest snaga dvanaestorice izbavitelja iz riznice svjetla, koje sam izdvojio iz onoga dijela svoje snage koju sam isprva primio.

Na putu prema ovom svijetu došao sam usred arhonata sfere u liku Gabrijela, eonskog anđela. Arhonti eona nisu me prepoznali, jer su mislili da sam anđeo Gabrijel.